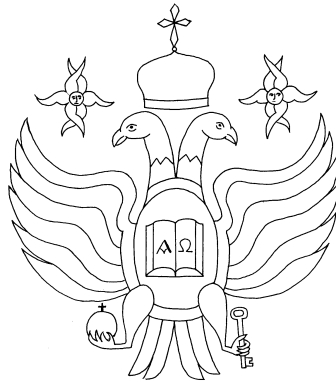

† MITROPOLITUL IOSIF

HRISTOS - FRATELE NOSTRU

SCRISOARE PASTORALA
LA NASTEREA DOMNULUI
2005

CATRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL
SI POPORUL DREPTSLAVITOR
DIN ÎNTREAGA MITROPOLIE

«...Că în cetatea lui David vi S-a născut azi
Mântuitor, Care este Hristos Domnul »

Lc. 2, 11

Prea Cucernice Părinte,

Iubiți Credincioși,

Dăm slavă lui Dumnezeu că iată, după 40 de zile de post, și anul acesta ajungem să ne bucurăm din nou de Sărbătoarea Nașterii Domnului. Postul dinainte a fost și este pentru creștini o binecuvântată pregătire, care nu ne deschide ochii numai înspre lumea aceasta în care trăim acum și în care Hristos vine să Se întrupeze, ci și la faptul că această lume trece. De trecerea lumii nu ne mai este frică, căci pentru aceasta Hristos Se întrupează, ne vine în întâmpinare, Se face Prunc astăzi ca să ne mântuiască din moarte. „Nu vă temeți! - spune îngerul păstorilor - *Că iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul ; că în cetatea lui David vi S-a născut azi Mântuitor, care este Hristos Domnul*” (Lc. 2, 10-11). Pe toată durata Postului Crăciunului învățăm să-L cunoaștem pe Mântuitorul mai cu seamă ca pe „*Cel ce vine, Cel ce dorește să fie cu noi*”. Isaia proorocul ne dezvăluie și numele Celui ce se va naște din Fecioară, și anume Emanuel, care înseamnă „*Dumnezeu este cu noi*” (Isaia 7, 14). Numele exprimă chiar realitatea Întropării Cuvântului lui Dumnezeu, care devine ca unul dintre oameni, Care „...*S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui*” (In. 1, 14). Nu mai suntem singuri și nici abandonați în neputința noastră omenească de a depăși limitele acestei lumi și ale acestei vieți. „*Dumnezeu este cu noi*”! Am trăit acest adevăr mai intens în Postul Crăciunului, timp de pregătire pe care Biserica ni-l propune pe toată durata celor 40 de zile. Astăzi Îl primim pe Hristos-Pruncul în mijlocul nostru și în inimile noastre prin credința pe care Dumnezeu Însuși a sădit-o în noi prin Duhul Său Cel Sfânt, Care întărește în noi „*omul cel lăuntric, ca Hristos să Se sălășluiască prin credință în inimile noastre*”, ca să fim înrădăcinați și întemeiați în iubirea lui Hristos cea mai presus de cunoaștere, pentru ca să ne umplem de „*toată plinătatea lui Dumnezeu*” (Ef. 3, 16-19).

Iubiți credincioși,

În anul care se termină peste câteva zile, lumea întreagă a trecut prin multe și grele încercări. Sute de mii de oameni au murit, alte sute de mii au rămas fără case, fără un loc de muncă sau bolnavi pentru tot restul vieții. Mulți dintre dumneavoastră ați fost și sunteți milostivi cu acești semeni ai noștri în suferință și încercări, fie cu cei din îndepărtata Asie, fie cu cei din America, fie cu cei din Europa cuprinsă de secetă sau de inundații. Ați fost milostivi cu cei din România, care au suferit și încă suferă cu miile din cauza apelor. Câtă suferință pe fața pământului numai într-un an! Dar am văzut și am simțit cu toții câtă milostenie și câtă bunăvoință există din partea oamenilor în lumea întreagă.

Și dacă noi, slabi și păcătoși, știm să fim milostivi și alături de cei în suferință trupească sau sufletească, cu cât mai mult Dumnezeu - Părintele nostru ceresc - este cu noi, cei după chipul și asemănarea Lui, cei pe care ne-a înfiat prin venirea pe pământ a Fiului Său. Sfântul Ioan Evanghelistul ne spune : *„Și celor câți L-au primit (pe Hristos), care cred întru numele Lui, le-a dat putere să devină fii ai lui Dumnezeu...”* (In. 1,12) *„Vedeți ce fel de iubire ne-a dat nouă Tatăl, ca noi să ne numim fii ai lui Dumnezeu...”* (1 In 3, 1). Să nu uităm cât de mult iubește Dumnezeu lumea! Sărbătoarea Nașterii lui Hristos este mărturia vie a iubirii dumnezeiești. *„Că într'atât a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, pentru ca tot cel ce crede într'Însul să nu piară, ci să aibă viață veșnică”* (In. 3, 16). Hristos, nu numai că ne iubește, dar ne și cheamă la iubire între noi oamenii, la milostenie și frățietate. De la Întruparea Lui, aceasta nu mai este doar ca o chemare din afară, din partea unui Dumnezeu care ar sta departe de noi, într-un univers necunoscut și inaccesibil nouă. Este o chemare din interiorul firii noastre umane pe care Fiul lui Dumnezeu o ia din Fecioara Maria și prin care trăiește omenitatea noastră, ca noi să putem trăi dumnezeirea Lui, prin har. Hristos devine Fratele nostru. *„Că și Cel ce sfințește și cei se sfințesc dintru Unul sunt toți; din care pricină nu se rușinează să-i numească pe ei frați...”*(Evr. 2, 11).

Iată taina mare la care Hristos ne cheamă astăzi : să fim frați ai Lui, precum El S-a făcut Fratele nostru. El ne cheamă să trăim frățietatea cu cei de lângă noi, cu cei ce sunt în nevoi și în lipsuri sufletești sau materiale, umili, neînsemnați, semeni ai noștri cu care Hristos Se identifică. *„...Adevăr spun, întrucât ați făcut unuia dintr'acești frați mai mici ai Mei, Mie Mi-ați făcut.”*(Mt. 25, 40)

Iubiți credincioși,

Aș dori să pun la sufletul dumneavoastră încă un lucru legat de cele duhovnicești. Multă hrană și mult har primim din Sfintele Scripturi. Toată viața noastră creștină se întemeiază pe Sfintele Evanghelii pe care Domnul Hristos ni le-a lăsat ca moștenire sfântă prin sfinții Săi ucenici și apostoli. De aceea, vă îndemn să le citiți și în casele dumneavoastră, cu evlavie și cu rugăciune, ca să vă fie hrană

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

---

și călăuză în viața plină de tulburări și greutăți pe care o aveți și să înțelegeți că nu sunteți singuri. Să vegheați și asupra sufletelor copiilor dumneavoastră, ca să fie și ele hrănite și cu cele dumnezeiești, cu Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a fi întăriți în viața care îi așteaptă mai târziu.

Astăzi, când împreună cu îngerii cântăm „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie*”, dau și eu slavă lui Dumnezeu și vă mulțumesc pentru bunăvoința cu care ați ajutat pe frații noștri din România care suferă în urma inundațiilor, prin colecta pe care am făcut-o în parohiile noastre. Câteva familii din județul Galați vor locui în case noi, ridicate din temelie prin grija și contribuția dumneavoastră și se vor bucura acum de Crăciun că și noi, de aici de departe, nu i-am uitat în suferințele lor.

Vă urez tuturor Sărbători fericite și un An nou binecuvântat, cu bucurii duhovnicești și împliniri. Voia Domnului să vă călăuzească pe toate cărările vieții !

† Mitropolitul Iosif

Paris, Nașterea Domnului 2005